

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ:

وَمَا كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ يَعْلَلَّ وَمَنْ يَعْلَلُ يَأْتِ بِمَا عَلَّ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ.
أَنْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ :

إِنْ رَجُلًا يَتَخَوَّضُونَ فِي مَالِ اللَّهِ بِغَيْرِ حَقِّ فَلَهُمُ النَّارُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ .

KAMU MALINI KORUMAK

Kardeşlerim!

Rabbimiz Teâlâ Hz.leri bir mübârek âyet-i celîle’inde;
“*Kim hıyanet ederse, kıyamet günü, hıyanet ettiği şeyle birlikte gelir. Sonra da hiçbir haksızlığa uğratılmaksızın herkese kazandığının karşılığı tastamam verilir.*”¹ buyurmaktadır.

Resûlullâh (s.a.v) bir hadis-i şerif’lerinde; “*Şüphesiz ki haksız olarak Allah’ın malını yani İslam devletinin hazinesinden veya kamu yararına olan vakıf mallardan herhangi birini kullanan veya tasarrufta bulunan kimseler kıyamet günü cehennemî hak ederler.*”² diye buyurmuşlardır.

Değerli Müslümanlar!

Kamu malı insanların ortak kullanımına sunulan, herkesin yararlanma hakkı olan mallar ve hizmetlerdir. Bu mal ve hizmetler yine halktan toplanan vergi, bağış vb. yollarla tedarik edilir ve devlet malı olarak da adlandırılır.

Yüce dinimizin insana yüklediği en önemli sorumluluklardan biri de emanete sahip çıkmak, ona hıyanet etmemektir. Kamu malının korunması da bu kapsamdadır.

Hz. Peygamber de kamu malı yemenin en büyük günahlardan olduğunu belirtmiş, insanları bu konuda eğitmek amacıyla kamu malı yiyen bir kişinin cenaze namazına katılmamış; gerçek bir Müslümanın herkese, her hal ve durumda, bulunduğu her platformda güven duygusu vermesi gerektiğini bildirmiştir.

Gerek kamuya ait okul, hastane gibi yerlerdeki eşya, araç ve gereçlerin kullanımında gerekse orman, park, deniz, gibi doğal kaynakların kullanımında oldukça ölçülü ve titiz davranmalıyız. Her kamu malının veya hizmetinin cebimizden ödediğimiz vergilerle üretildiğini, sahip olduğumuz doğal kaynakların da bir sonunun olabileceğini unutmamalıyız.

Kardeşlerim!

Müslümanlar, hem diğer Müslümanların, hem de gayri-i Müslimlerin haklarına saygı göstermek borcundadırlar. Rabbimiz: “*... Her kim Allah’ın emir ve yasaklarına saygı gösterirse bu Rabbinin katında kendisi için daha hayırlıdır.*”³ mübârek beyanıyla helal ve haramlara karşı mü’minlerin duruşunun nasıl olması gerektiğini ve “*Helal olan şeyler bellidir, haram olan şeyler de bellidir. Bu ikisinin arasında halkın birçoğunun helal mi haram mı olduğunu bilmediği şüpheli konular vardır. Şüpheli işlerden sakınanlar dinlerini ve ırzlarını korumuş olurlar. Şüpheli şeylerden sakınmayanlar ise zamanla harama dalıp giderler. Aynen sürüsünü başkasına ait bir arazinin etrafında otlatan çoban gibi ki onların o araziye girmesi mümkündür ve tehlikelidir. Dikkat edin her hükümdarın girilmesi yasaklanmış bir arazi vardır. Unutmayın Allah’ın yasak arazisi de haram kıldığı şeylerdir. Şunu iyi bilin ki insan vücudunda bir et parçası*

vardır. Eğer bu et parçası iyi olursa bütün vücut iyi olur. Eğer o bozulursa bütün vücut bozulur. İşte bu et parçası kalbtir.”⁴ buyurarak kalbin hallerini, helâl he haram sınırlarını, halka (kamu) ait hak ve ödevleri, sorumluluklarımızın ölçülerini vermiştir. **Aziz Mü’minler!**

Harcamalarımızda, alışverişlerimizde, yaptığımız işlerde, devlet memuriyetinde, ürettiğimiz fikir ve projelerde temel düsturumuz hep israftan kaçınmak ve milletin malını korumayı esas almaktır. Bunun için fetvalar aramaya gerek yoktur. Vicdân, en iyi muhâsebe kaynağıdır ve hayatımızın seyrinde yapıp-ettiklerimiz karşısında başvuru kaynağı olarak vicdânî temel alırsak, Allah korkusu ve hesap günü şuuruyla davranırsak, kamu malını/mallarını koruma ve kullanma konusunda yapılabilecek olan en iyi davranışı ortaya koymuş oluruz. Hazret-i Ömer’in (r.a)’in özel işlerinde millet malını kullanmadığı hususundaki dikkat çekici örneklerden günümüze kadar, bu husustaki örnek ve uygulamalar, tarih boyunca birçok yerde karşımıza çıkmakta ve bize bir fikir vermektedir. Mühim olan, eğer bizler kötüsünü kullanıp daha iyisini yerine koymak gibi bir ‘ahlâk-ı hasene’ye sahip isek ve yarın mahşerde sorulduğunda alnımızın aklıyla cevap verebileceksek mesele kalmayacaktır. **Kardeşlerim!**

Kamu mallarını kullanmak, korumak, israf etmemek husûsunda dikkat etmemiz gereken bir başka veçhe de şudur ki; kendi mallarımızı kullanırken fedâkârlıkta bulunabiliriz, müsâmahalı davranabiliriz. Yarın ki hesabı şahsımıza aittir ve verilmesi kolay olabilir ancak, milletin malından fedakârlık yapmak, kamu malının çarçur edilmesine müsâmaha göstermek, ‘**devletin malı deniz, yemeyen keriz**’ mantığıyla iş görmek hizmet değil hainliktir ve bunun hesabının verilmesi de çok çetin olacaktır.

Kamu malı hususunda bize derli toplu fikir ve mesaj vermesi açısından Kur’an’daki mâûn sûresini okuyalım; “*Gördün mü o dini yalan sayanı? İşte odur yetimi itip kakan; yoksulu doyurmayı özendirmez o. Lânet olsun o namaz kılanlara/dua edenlere ki, Namazlarından / dualarından gaflet içindedir onlar! Riyâyaya sapandır onlar/gösteriş yaparlar. Ve onlar, kamu hakkının yerine ulaşmasına / zekâta / yardıma engel olurlar.*”⁵ buyrulmuştur. Ve bu durum “**dini yalanlayan**” gibi bir tehditle açıklanmıştır.

Kuran’da ki bu açık uyarılardan sonra Hz. Peygamber (s.a.v), kamu malını yiyenlere karşı yaklaşımına tanıklık edecek bir hâdiseye bakalım: Hayber’in fethi sonrası, sahabelerden birinin şehit olduğu bilgisi veriliyor. Ancak Hz. Peygamber; “*hayır! İşte o gördüğünüz kişi şehit olmamıştır, ben onu cehennemde görüyorum. Sebebi de kamu mallarından çaldığı bir giysidir.*” diyor ve ekliyor, “*arkadaşımızın cenâze namazını siz kılın.*”⁶

Rabbimiz, her işimizde, her hâlimizde, sözüümüzde ve özüümüzde haklara, helâl ve haram hudutlarına riâyete bizleri muvaffak kılsın.

*Hazırlayan: Şeref İŞLİYEN / Merkez Uzun Çarşı C. M. K.
Redaksiyon: İl İrşâd Kurulu*

¹ Âl-i İmrân, 3/161

² Riyâzu’s-Sâlihîn, H.No: 223

³ Hacc, 22/30

⁴ Buhari, iman 39, Müslim, Müsâkât, 109

⁵ 107- Mâûn Sûresi

⁶ Neseî, Cenâiz, 67